

فعالیت های مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی از دیدگاه اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

دکتر زهرا جلیلی*

استادیار گروه پزشکی اجتماعی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کرمان
عصمت نوحی

کارشناسی ارشد آموزش پزشکی و پرستاری، عضو هیأت علمی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان

دکتر علی ملکزاده

پزشکی عمومی، بیمارستان افضلی پور، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کرمان

مقدمه: ضرورت پرداختن به تعالی آکادمیک و کیفیت آموزش عالی، به ویژه در دانشگاه های علوم پزشکی و افزایش کارایی در بخش بهداشت و درمان امری آشکار است. مرکز توسعه آموزش پزشکی در جهت رسالت و دستابی به اهداف و با توجه به حوزه عملکرد خود که شامل برنامه ریزی آموزشی، آموزش اسناید، آموزش مدل اور، ارزشیابی و پژوهش در آموزش می باشد، فعالیت می نمایند.

هدف: این مطالعه به منظور بررسی نظرات اعضای هیأت علمی دانشگاه نسبت به فعالیت های مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی صورت گرفت.

روش کار: پژوهش حاضر مطالعه ای مقطعی است که در سال ۸۲ انجام شد. جامعه پژوهش را اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان ($N=307$ نفر) تشکیل دادند که حدود نیمی از آنان ($n=145$ نفر) به روش نمونه گیری تصادفی ساده در مطالعه منظور شدند. داده ها با استفاده از پرسشنامه پژوهشگر - ساخته، پس از کسب روابط محتوى از طریق نظرخواهی از صاحب نظران و محاسبه پایایی ثبات درونی با محاسبه ضریب آلفا کرونباخ ($\alpha=.79$) جمع آوری گردید.

یافته ها: یافته های این مطالعه نشان داد که بیشترین تفاوت با فعالیت های مرکز مطالعات و توسعه دانشگاه مربوط به "تدوین و اجرای برنامه آموزش مهارت های بالینی ویژه دانشجویان پزشکی" ($96/6\%$)، "مشارکت فعل در بازنگری برنامه های آموزش پزشکی" ($93/1\%$))، "همکاری با گروه های آموزشی در تدوین طرح درس بر اساس منابع جدید" و "برگزاری کارگاه های آموزشی جهت آشنا ساختن اعضای هیأت علمی با نرم افزار های مختلف و کاربرد آنها در علوم پزشکی" (هر کدام $92/4\%$ و کمترین میزان تفاوت با "تسهیل دسترسی به منابع، کنفرانس ها و همایش ها در زمینه آموزش پزشکی" ، استفاده از تجربیات اسناید مجبوب در طراحی برنامه های مرکز توسعه" (هر کلام $61/4\%$ ، "مشارکت در ارزیابی طرح های پژوهشی و پایان نامه ها" و "کمک به درک بهتر جامعه پزشکی نسبت به نیاز های در حال تغییر جامعه" (هر کدام $67/6\%$) بود. در مجموع اعضای هیأت علمی با کسب $7/87\%$ از نمره کل دیدگاه نسبتاً مثبت نسبت به فعالیت های جاری مرکز توسعه دانشگاه داشته و این در حالی است که $87/5\%$ از آنان تمایل به مشارکت در فعالیت های مرکز توسعه را بیان کردند.

بحث و نتیجه گیری: در مجموع دیدگاه نسبتاً مثبت اعضای هیأت علمی نسبت به فعالیت های جاری، نقطه عطفی است در توسعه بیشتر این مرکز و همچنین بستری مناسب برای ایجاد واحد مطالعات و توسعه آموزش پزشکی در کلیه دانشکده ها به منظور پیشبرد اهداف توسعه آموزش پزشکی می باشد.

کلید واژه ها: مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی، دیدگاه، اعضای هیأت علمی

مقدمه

گردید، زیرا به تدریج تعداد دانشگاهها و دانشکده‌های علوم پزشکی کشور با هدف جبران کمبود نیروی انسانی و پزشکی و پیراپزشکی بر اساس نیاز جامعه افزایش یافت که به تدریج سبب افت کیفیت آموزش گردید. در این راستا به منظور پیشگیری از این خطر، مراکز توسعه آموزش (EDC) همانند آنچه که در سایر دانشگاه‌های معتبر خارج از کشور وجود دارد، در دانشگاه‌های داخل راهاندازی شدند (۱).

مراکز توسعه آموزش، خدمات حرفه‌ای و تخصصی خود را در حوزه‌های هدف اعم از ورودی سیستم آموزش یعنی دانشجویان، اعضای هیأت علمی، فرایند آموزش و یادگیری که جزء لاینفک و اصلی سیستم آموزش پزشکی هستند و برونداد یعنی فارغ‌التحصیلان و دانشآموختگان متمرکز نموده و در پنج حیطه اصلی ذیل گسترش یافته است:

۱. پژوهش در آموزش، تدوین و انجام طرح‌های پژوهش در آموزش و هدایت فرایند پژوهشی که هسته اصلی فعالیت مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی است.
۲. آموزش مستمر دانشآموختگان (continuing education) و ایفای نقش جامع و فعل در روند حفظ و توسعه آموزش و یادگیری با هدف "یادگیری در طول عمر".
۳. آموزش و تربیت مدرس (Teacher training)، به منظور دستیابی به روش‌های آموزش هر چه بهتر و توسعه فرایند آموزش و یادگیری.
۴. تدوین و بازنگری برنامه‌های آموزشی (curriculum planning).

۵. ارزشیابی برنامه‌های آموزشی، مدرسان، کارکنان و سیستم آموزشی در راستای شناسایی وضع موجود آموزش در درون گروههای مختلف آموزشی و

تحولات عظیمی که در سه دهه اخیر در رشد تکنولوژی و علوم پزشکی رخ داده است، نیاز به دگرگونی و تغییر در آموزش پزشکی را بیشتر نمایان ساخته و منجر به شکل‌گیری مراکز توسعه آموزش پزشکی با هدف ارتقای کمی و کیفی خدمات آموزشی در سطح ملی و دانشگاهی شده است (۱). مراکز توسعه آموزش پزشکی با مأموریت برقراری پیوند بین مقوله‌های پژوهشی و شیوه‌های نوین آموزش با مهارت‌های بالینی شکل گرفته و در جهت کمک به ارتقای توان آموزشی پزشکان به عنوان استادی و مدرسین کارآزموده تلاش مینمایند (۲).

اولین فعالیت تشکیلاتی جهت بررسی دامنه آموزش و یادگیری در علوم پزشکی در دانشگاه بوفالو در سال ۱۹۵۵ در آمریکا آغاز شد. اولین "مرکز گسترش دانشگاهی" در دانشگاه Western Reserve با هدف تغییر محتوای آموزش در دانشگاه شروع به فعالیت نمود. در همین سال در دانشگاه ایلینویز در شیکاگو مرکز گسترش آموزش بنیان‌گذاری شد که اکنون با نام دپارتمان آموزش پزشکی فعالیت می‌نماید و تربیت اولین گروه از مدیران مراکز تربیت مدرس علوم پزشکی در جهان را به عهده داشت. در سطح جهانی تعداد ۸ مرکز توسعه توسط "سازمان جهانی بهداشت" راهاندازی شده است. یکی از این ۸ مرکز در شهر شیراز در سال ۱۹۷۲ شروع به فعالیت نمود که وظیفه عمدۀ آن طراحی و بهبود روش‌های آموزش، ارزشیابی و برنامه‌ریزی در آموزش پزشکی کشور و کشورهای منطقه بوده است (۳).

در کشور ما ضرورت ایجاد مراکز توسعه آموزش پس از انتخاب رشته‌های گروههای پزشکی از وزارت علوم و ادغام آنها در وزارت بهداری سابق و تأسیس وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در سال ۱۳۶۴ به طور محسوس نمایان

و توسعه آموزش پزشکی کرمان از دیدگاه اعضای هیأت علمی دانشگاه طراحی گردیده است. پژوهشگران امید دارند که با استفاده از نتایج این مطالعه در جهت توسعه برنامه‌ریزی‌های خرد و کلان آموزش دانشگاهی به ویژه گسترش واحد (هسته) توسعه در سطح دانشگاه گامی مفید برداشته شود.

روش کار

این مطالعه یک مطالعه مقطعی است که بدون هیچ دستکاری و مداخله از سوی پژوهشگران تحت عنوان فعالیت‌های مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان از دیدگاه اعضای هیأت علمی انجام شده است. جامعه پژوهش را اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان ($N = 307$) نفر تشکیل دادند، نمونه مورد بررسی تقریباً نیمی از کل جامعه پژوهش ($N = 145$) نفر بودند که به روش نمونه‌گیری تصادفی وارد مطالعه شدند. ابزار گردآوری داده‌ها در این مطالعه پرسشنامه‌ای متشكل از دو بخش بود که توسط پژوهشگر تهیه گردید، بخش اول مربوط به مشخصات دموگرافیک واحدهای مورد پژوهش و بخش دوم شامل ۲۰ سؤال سنجش نظرات مربوط به فعالیت‌های مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی بود که بر اساس مقیاس لیکرت در پنج طیف از کاملاً موافق تا کاملاً مخالف درجه‌بندی شد.

روایی پرسشنامه بر اساس روایی محتوا با استفاده از نظرخواهی صاحب‌نظران انجام گرفت و ثبات درونی پرسشنامه با محاسبه ضریب آلفا کرونباخ $\alpha = 0.79$ محاسبه شد و سپس بین واحدهای مورد مطالعه توزیع گردید. جهت استخراج نمرات از ابزار به هر یک از عبارات از کاملاً مخالف تا کاملاً موافق نمره‌ای از ۱ تا ۵ تعلق گرفت. به منظور دستیابی به اهداف تحقیق تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرمافزار SPSS انجام گردید.

برنامه‌ریزی وضع مطلوب و بهینه‌سازی توسعه تکنولوژی مؤثرتر آموزشی از طریق برگزاری کارگاه‌های آموزشی و تبادل نظر نسبت به روش‌های جدید آموزش (۱).

جورج میلر (۱۹۸۰)، از وظایف اساسی مرکز گسترش آموزش پزشکی، آموزش مدرسین، برنامه‌ریزی مطالعاتی، تهیه مجموعه‌ها و دستورالعمل‌های آموزشی، فراهم نمودن تجهیزات آموزشی سمعی و بصری، ارزشیابی و گزارش نهایی امتحانات و پژوهش در آموزش پزشکی را عنوان نموده است (۳).

اهمیت درک و شناخت فعالیت‌های مرکز توسعه آموزش پزشکی و توافق نظر نسبت به حوزه عملیاتی این مرکز به منظور دستیابی به اهداف توسعه امری اجتناب‌ناپذیر است. در این راستا مشارکت مدرسین و اعضای هیأت علمی به عنوان افراد کلیدی فرایند آموزش امری ضروری است، چرا که ارتقای کیفیت فرایند آموزش، ارزشیابی و آموزش و پرورش سرمایه‌های انسانی جامعه با تلاش اساتید تحقق می‌پذیرد. گاف (۱۹۸۷) ضمن حمایت و پشتیبانی از روش‌های دموکراتیک در اداره مرکز توسعه آموزش برای افزایش توان اجرایی مرکز، پیشنهاد تشکیل کمیته‌ها و شوراهای مشاورین با اعضای هیأت علمی دانشگاه را مطرح می‌کند (۴).

در همین راستا به منظور ارتقای کیفی آموزش و ایجاد محیط پویا‌تر در دانشگاه‌ها و اجرای مصوبه پانزدهمین جلسه شورای کشوری توسعه آموزش وزارت متبع در ایجاد واحد مطالعات و توسعه آموزش پزشکی تحت نظر رئیسی دانشکده‌ها، طرح شکل‌گیری واحد (هسته) مطالعات و توسعه در دانشکده‌ها ارائه گردیده است.

با توجه به رسالت (mission) و اهداف مرکز توسعه که همانا مشارکت، پویایی و مسئولیت‌پذیری پزشکان مدرس می‌باشد، این مطالعه به منظور بررسی فعالیت‌های مرکز مطالعات

پرسش "آیا تمایل به مشارکت در فعالیت‌های مرکز توسعه را دارید" پاسخ مثبت دادند، که از این میان $14/5\%$ مایل به همکاری در "مشاوره برنامه‌ریزی آموزشی"، $15/8\%$ و در شوراهای مرکز توسعه، $19/5\%$ تدریس در کارگاه‌های آموزشی و $8/5\%$ همکاری در نشریه علمی مرکز توسعه بودند. $44/7\%$ از اعضای هیأت علمی بیش از یک نوع مشارکت را انتخاب کردند. نظرات واحدهای مورد مطالعه در زمینه فعالیت‌های جاری مرکز توسعه در جدول ۱ نشان داده شده است.

یافته‌ها
نتایج مطالعه حاضر نشان داد که $62/1\%$ واحدها مرد، $37/9\%$ زن، رتبه علمی $80/8\%$ استادیار، $13/2\%$ مربی و $6/9\%$ دانشیار بوده‌اند. $38/2\%$ از آنان در یک گارگاه و $34/5\%$ دو گارگاه و بقیه بیشتر از دو گارگاه شرکت کرده بودند. بیشترین درصد واحدهای مورد مطالعه ($43/5\%$) سابقه کار بین $5-10$ سال و ($15/8\%$)، سابقه کمتر از ۵ سال داشتند. اکثریت واحدهای مورد مطالعه ($87/6\%$) در پاسخ به

جدول ۱: توزیع فراوانی مطلق و درصد میزان توافق اعضاء هیأت علمی با فعالیت‌های مرکز مطالعات و توسعه دانشگاه

مخالف و کاملاً مخالف		بین‌نظر		موافق و کاملاً موافق		میزان توافق	فعالیت‌های مرکز
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد		
۳/۴	۵	۳/۴	۵	۹۳/۱	۱۳۵		مشارکت فعال در بازنگری برنامه‌های آموزش پژوهشی
۴/۸	۷	۴/۸	۷	۹۰/۳	۱۳۱		چاپ و انتشار جزوای در زمینه آموزش پژوهشی
۱/۴	۲	۷/۲	۹	۹۲/۴	۱۳۴		همکاری با گروه‌های آموزشی در تدوین طرح درس بر اساس منابع جدید
۲/۸	۴	۱۱/۷	۱۷	۸۵/۵	۱۲۴		پیشنهاد برگزاری کارگاه‌های آموزشی بر اساس نیازمندی
۲/۱	۳	۸/۳	۱۲	۸۹/۶	۱۳۰		برگزاری کارگاه‌های آموزشی در زمینه برنامه‌ریزی آموزشی
۱/۴	۲	۱۱	۱۶	۸۷/۶	۱۲۷		تدوین فرم‌های ارزشیابی فعالیت‌های آموزشی اساتید
۴/۸	۷	۱۳/۸	۲۰	۸۱/۴	۱۱۸		استفاده از ملاک‌ها و شاخص‌های معابر و علمی برای تدوین فرم‌های ارزشیابی
۱/۴	۲	۱۱	۱۶	۸۷/۶	۱۲۷		همکاری با گروه‌های آموزشی جهت انجام ارزیابی درونی
۴/۸	۷	۱۰/۲	۲۲	۸۰	۱۱۶		بارگذاری ارزشیابی اعضای هیأت علمی با هدف ارتقاء کیفیت تدریس
۱۳/۸	۲۰	۱۷/۲	۲۵	۶۹	۱۰۰		نشر مجله علمی در زمینه پژوهش در آموزش و استانداردهای آموزش پژوهشی
۱۱/۷	۱۷	۱۰/۲	۲۲	۷۳/۱	۱۰۶		تعیین و ارائه ویت‌های پژوهش در آموزش
۴/۱	۶	۱۰/۳	۱۵	۸۵/۵	۱۲۴		حمایت از طرح‌های پژوهش در آموزش
۱۷/۹	۲۶	۱۰/۲	۲۲	۶۷	۹۷		مشارکت در ارزیابی طرح‌های پژوهشی و پایاننامه‌ها
۱/۴	۲	۷/۲	۹	۹۲/۴	۱۳۴		برگزاری کارگاه‌های آموزشی جهت آشنا ساختن اعضای هیأت علمی با نرم‌افزارهای مختلف و کاربرد آنها در علوم پژوهشی
۳/۴	۵	۰	۰	۹۶/۶	۱۴۰		تدوین و اجرای برنامه آموزش مهارت‌های بالینی و پژوهش دانشجویان پژوهشی
۲۳/۴	۳۴	۱۰/۲	۲۲	۶۱/۴	۸۹		تسهیل دسترسی اساتید به منابع، کنفرانس‌ها و همایش‌ها در زمینه آموزش پژوهشی
۲۱/۴	۳۱	۱۷/۲	۲۵	۶۱/۴	۸۹		استفاده از تجربیات اساتید مجرب در طراحی برنامه‌های مرکز توسعه
۱۱/۷	۱۷	۸/۳	۱۲	۸۰	۱۱۶		حمایت و تشویق اعضای هیأت علمی در جهت طراحی و اجرای برنامه‌های آموزشی به روز
۱۱/۷	۱۷	۷/۲	۹	۸۲/۱	۱۱۹		فعالیت مستمر در جهت جلب همکاری و مشارکت اعضای هیأت علمی در فعالیت‌های مرکز
۱۷/۹	۲۶	۱۰/۲	۲۲	۶۷	۹۷		کمک به درک بهتر جامعه پژوهشی از نیازهای در حال تغییر جامعه

آنچه در طی دو دهه آخر قرن بیستم در جهان شاهد آن بوده‌ایم با گسترش سریع و بی‌رویه آموزش پزشکی (به ویژه در سطح پزشک عمومی) مواجه بوده است. از همین‌رو شناخت و به کارگیری روش‌هایی که بتواند زمینه‌ساز ارتقای کیفت در آموزش پزشکی کشور باشند، حائز اهمیت می‌باشد. مراکز توسعه آموزش پزشکی مصوبه سازمان جهانی بهداشت با هدف توسعه آموزش پزشکی از طریق افزایش توانمندی سیستم آموزش پزشکی ایجاد گردیده است. برنامه‌های توسعه آموزش در زمینه‌های اصلی شامل پژوهش در آموزش، آموزش اساتید، آموزش مداوم دانشآموختگان و ارزیابی و نظرات بر فعالیت‌های آموزشی مرکز می‌باشد (۳). در مطالعه حاضر واحدهای موردن مطالعه توافق نسبی خود را در زمینه فعالیت‌های مرکز توسعه آموزش پزشکی کرمان بیان نمودند. به گونه‌ای که بیشترین توافق با فعالیت "تدوین و اجرای برنامه آموزش مهارت‌های بالینی دانشجویان پزشکی" گزارش گردید. مراکز یادگیری مهارت‌های بالینی در پاسخ به تغییرات ایجاد شده در نحوه آموزش فرصتی را فراهم نموده تا دانشجویان پزشکی مهارت‌های بالینی و ارتباطی را در محیطی آرام و کنترل شده با استفاده از وسائل کمک آموزشی، مدل‌ها و مانکن‌ها افزایش دهند (۵). در مطالعه‌ای تحت عنوان "بررسی تأثیر آموزش مهارت‌های عملی در بخش مهارت بالینی (skill lab) دانشجویان پزشکی نشان دادند که کیفیت انجام مهارت‌های بالینی همانند احیاء قلبی ریوی، لوله‌گذاری تراشه و تزریقات وریدی ارتقاء یافته بود (۲).

در دستیابی به هدف یادگیری مهارت‌های بالینی دانشجویان پزشکی، مرکز مهارت‌های بالینی در مرکز توسعه آموزش پزشکی دانشگاه کرمان از سال ۱۳۷۲ شروع به فعالیت مستمر و نظاممند نمود که نتیجه مطالعه

همان‌گونه که از این جدول نمایان است، بیشترین توافق با فعالیت‌های "تدوین و اجرای برنامه آموزش مهارت‌های بالینی ویژه دانشجویان پزشکی" (۶/۹۶٪)، "مشارکت فعال در بازنگری برنامه‌های آموزش پزشکی" (۱/۹۳٪)، "همکاری با گروه‌های آموزشی در تدوین طرح درس بر اساس منابع جدید"، "برگزاری کارگاه‌های آموزشی جهت آشنا ساختن اعضاء هیئت علمی با نرم‌افزارهای مختلف و کاربرد آنها در علوم پزشکی" (هر کدام ۴/۹۲٪)، "چاپ و انتشارات جزوای توسعه آموزش پزشکی" (۳/۹۰٪) گزارش گردید. کمترین میزان موافقت مربوط به "تسهیل دسترسی اساتید به منابع، کنفرانس‌ها و همایش‌ها در زمینه آموزش پزشکی" و "استفاده از تجربیات اساتید مجبوب در طراحی برنامه‌های مرکز توسعه" (هر کدام ۴/۶۱٪)، "مشارکت در ارزیابی طرح‌های پژوهشی و پایاننامه‌ها" و "کمک به درک بهتر جامعه پزشکی نسبت به نیازهای در حال تغییر جامعه" (هر یک ۷/۶۶٪) و "نشر مجله علمی در زمینه پژوهش در آموزش و استانداردهای آموزش پزشکی" (۹/۶۷٪) بود. در مجموع میانگین کل نمره نظرات ۷/۷۸ بوده است.

در بررسی رابطه ویژگی‌های دموگرافیک واحدهای موردن مطالعه با نظرات آنها، یافته‌ها نشان داد که بین مقایسه ساقمه کار و نظرات آنان رابطه معنی‌داری آماری ($P < 0.05$) وجود داشته است اما با سایر متغیرها ارتباط معنی‌داری مشاهده نشد.

بحث و نتیجه‌گیری

در مطالعه حاضر فعالیت‌های مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی کرمان از دیدگاه اعضای هیئت علمی بررسی گردید. وضعیت آموزش پزشکی کشور ما مشابه

برنامه‌ریزی استراتژیک محسوب می‌شود. طی این فرایند نیازها مشخص شده و بر حسب الیت جهت برآورد یا تحقق آنها اقدام می‌شود. در تحقیقی تحت عنوان "نیازهای آموزشی کارشناسان آموزشی دانشگاه علوم پزشکی" پیشنهاد گردید که ضرورت نیازسنجی، اولین و مهم‌ترین مرحله برنامه‌ریزی آموزشی در سازمان به حساب آید و برنامه‌ریزان آموزشی سازمانها می‌بایستی برنامه‌ها را بر اساس تجزیه و تحلیل نیازها طراحی نمایند (۸,۹). بر اساس همین نظر، مرکز توسعه آموزش دانشگاه علوم پزشکی کرمان اکثر برنامه‌های خود را بر اساس نیازسنجی اعضای هیأت علمی طراحی می‌نماید که نتیجه این مطالعه تأکید این مهم می‌باشد.

به نظر می‌رسد که مرکز توسعه آموزش پزشکی در برآورد این نیاز آموزشی تا حدود زیادی موفق بوده است. ارزشیابی از کارکردهای مدیریت دانشگاهی است و نقش مهمی در برنامه‌ریزی صحیح، اجرای موفق برنامه‌های آموزشی و کیفیت آموزش در دانشگاه‌ها دارد و ارزشیابی استادی به عنوان یکی از مؤلفه‌ها در اثربخشی تدریس و بهبود کیفیت آموزش به عنوان یکی از اصلی‌ترین فعالیت‌های مرکز توسعه از مدت‌ها قبل مورد توجه دانشگاه علوم پزشکی کرمان بوده است. همان‌گونه که از جدول ۱ مشاهده می‌گردد، در این مطالعه حدود ۸۷/۶٪ از اعضا هیأت علمی با فعالیت "تدوین فرم‌های ارزشیابی فعالیت‌های آموزشی استادی" توافق داشتند. البته در مورد "bazخورد نتایج ارزشیابی به اعضاء هیأت علمی با هدف ارتقاء کیفیت تدریس" تنها ۸۰ درصد توافق خود را اعلام نمودند. در مطالعه‌ای که در دانشگاه علوم پزشکی ایران در زمینه "نظرات استادی در مورد تأثیر ارزشیابی" انجام گردید، ۶۱/۹٪ از استادی میزان تغییر در عملکرد خود را با توجه

حاضر مؤید آن می‌باشد. یکی از فعالیت‌های اخیر مرکز توسعه آموزش پزشکی کرمان همکاری و مشارکت این مرکز با گروه‌های آموزش بالینی و علوم پایه در تدوین طرح درس بر اساس منابع جدید می‌باشد که در این زمینه ۹۳/۱٪ از واحدهای مورد مطالعه توافق خود را با این فعالیت اعلام کردنده که احتمالاً می‌تواند پی‌آمد استمرار این فعالیت در مرکز توسعه باشد. نیوبل معتقد است که طراحی یک دوره درسی، فرایند نظام یافته‌ای است که با ایجاد پیوندهای محکم و منطقی بین مقاصد (اهداف) روش‌های یاددهی - یادگیری و سنجش دانشجویان، میزان موفقیت تدریس را افزایش می‌دهد (۶).

در مطالعه‌ای تحت عنوان "بررسی دیدگاه استادی پیرامون تدوین طرح درس در شرایط موجود" نتایج نشان داد که اکثریت استادی (۸۵/۱٪) معتقد بودند که معلمین قبل از تدریس جهت تسهیل در فرایند آموزش نیاز به تدوین طرح درس دارند (۷).

یافته قابل توجه دیگر مطالعه حاضر دستیابی به توافق ۹۲/۴٪ از آزمودنی‌های مورد مطالعه در خصوص "برگزاری کارگاه‌های آموزشی جهت آشنا ساختن اعضا هیأت علمی با نرمافزارهای مختلف و کاربرد آنها در علوم پزشکی" می‌باشد. امروزه با توجه به تحولات سریع تکنولوژی و عدم همخوانی آموزش با این پیشرفت‌ها یکی از مهم‌ترین نیازهای آموزشی استادی، نیاز به استفاده از نرمافزارهای رایانه‌ای و روش‌های استفاده از فنون و تکنولوژی پیشرفته می‌باشد (۸).

در این مطالعه همان‌گونه که در جدول ۱ مشخص است ۸۵/۵٪ از واحدهای مورد مطالعه با فعالیت مرکز در زمینه "پیشنهاد برگزاری کارگاه‌های آموزشی بر اساس نیازسنجی" توافق داشتند. نیازسنجی جزو جدایی‌ناپذیر

نموده است، به امید آن که با نتایج به دست آمده در بهبود کیفیت نظام دانشگاه، گامی مؤثر برداشته شود.

انجمن‌های آموزش پزشکی جهان به ویژه انجمن آموزش پزشکی اروپا (Amee) و واحد آموزش پزشکی دانشگاه ایلینویز در شیکاگو که در زمینه آموزش پزشکی فعالیت دارند، تدوین کتب، مجلات و برگزاری کنفرانس‌های آموزش پزشکی و دوره‌های آموزش پزشکی از جمله فعالیت‌های این انجمن می‌باشد که از طریق سایت اینترنتی، افراد فعال در زمینه آموزش پزشکی می‌توانند راهنمایی‌های لازم را از این انجمن دریافت کنند. با توجه به نتایج مطالعه حاضر که در خصوص "تسهیل دسترسی اساتید به منابع، کنفرانس‌ها و همایش‌ها در زمینه آموزش پزشکی" که 61% از اساتید با این فعالیت توافق داشتند، به نظر می‌رسد که مرکز توسعه آموزش دانشگاه کرمان در معرفی سایت‌های اینترنتی انجمن‌های آموزش پزشکی جهان جهت افراد علاقمند باید به گونه‌ای جدی‌تر عمل نماید.

یکی دیگر از نتایج مهم این مطالعه تمایل اعضای هیأت علمی به مشارکت در برنامه‌ها و فعالیت‌های مرکز توسعه می‌باشد، به طوری که قریب به نیمی از آنان علاقمندی خود را در مشارکت با تمامی حوزه‌های فعالیت‌های مرکز توسعه مانند مشاوره در برنامه‌ریزی آموزشی، همکاری در نشریه علمی مرکز توسعه، شرکت در شورای مرکزی مرکز توسعه و تدریس در کارگاه‌های آموزشی اعلام نمودند. نتایج تحقیقات نشان داد که ارتقاء فرهنگ مشارکت در نظام آموزشی علوم پزشکی به عنوان راهی برای افزایش کارایی و اثربخشی فرایندهای ارائه خدمات مورد توجه می‌باشد. مشارکت اعضای هیأت علمی در تصمیم‌گیری‌های آکادمیکی از جمله نیازهای اساسی آن‌هاست، زیرا بر شناسایی قدر و متزلت واقعی و احترام و اعتماد به خود در

به ارزشیابی مستمر دانشجویی بیان نمودند (۱۰). در مطالعه دیگری که ارزشیابی اساتید از دیدگاه دانشجویان پزشکی بررسی گردید بر اهمیت ارزشیابی توسط دانشجویان تأکید زیادی شده است. در این مطالعه $43/5$ ٪ از دانشجویان معتقد بودند که مسئولین به نظرات منعکس شده دانشجویان در فرم‌های ارزشیابی توجهی ندارند و این ارزشیابی‌ها بازخورد مناسب ندارند (۱۱).

با توجه به نتایج فوق الذکر پیشنهاد می‌گردد که مراکز توسعه آموزش پزشکی در زمینه فعالیت‌های ارزشیابی و بازخورد آن می‌بایستی به گونه‌ای گسترده و جدی‌تر و با حساسیت بیشتری عمل نمایند. زیرا نتایج ناشی از ارزشیابی صحیح و اصولی می‌تواند ضمن تقویت نقاط قوت و اصلاح نقاط ضعف، مبنایی برای بسیاری از تصمیم‌گیری‌ها و برنامه‌ریزی‌های آموزش شده و سبب ارتقای سطح علمی دانشگاه گردد.

اصل مهم‌تر این است که مسئولین ذیربطری ضمن توجه به نتایج مربوط به ارزشیابی، به نواقص و کاستی‌های اعلام شده توسط اساتید نیز توجه نموده و راهکارهای عملی در این زمینه ارائه نمایند تا نتایج مؤثرتری از برنامه‌های ارزشیابی اساتید حاصل گردد.

فرایند ارزیابی درونی نیز به عنوان یکی از روش‌های مدرن در ارتقاء کیفیت آموزش قلمداد می‌شود، که هر نظام دانشگاهی به منظور شناخت نقاط قوت و ضعف خود اقدام به قضاوت در مورد خود نموده و با استفاده از نتایج به اصلاح و بهبود امور می‌پردازد (۱۲). فرایند ارزیابی درونی در گروه‌های مختلف آموزشی دانشگاه علوم پزشکی کشور از سال ۱۳۷۴ آغاز گردیده است. مرکز توسعه آموزش دانشگاه علوم پزشکی کرمان نیز در دو سال اخیر در گروه‌های آموزشی مختلف مبادرت به انجام این طرح

آموزش و ایجاد محیط پویاتر در دانشگاه و اجرای مصوبه پانزدهمین جلسه شورای کشوری توسعه آموزش، واحد مطالعات و توسعه آموزش پزشکی (EDO) را در کلیه دانشکده‌ها را با هدف پیشبرد اهداف توسعه آموزش پزشکی ایجاد نماییم. این واحدها زیر نظر ریاست دانشکده‌ها بوده و با مدیریت مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه ارتباط عملکردی (فرآیندی) خواهند داشت و از حمایت‌های علمی و فنی آن برخوردار خواهند شد. با امید به این که جهت ارتقاء کیفیت آموزش پزشکی در کلیه گروه‌های آموزشی در دانشگاه گامی مؤثر برداشته شود.

ایشان کمک می‌نماید (۱۳). همچنین از طریق مشارکت در فرایند تصمیم‌گیری‌ها می‌توان انتظار داشت که نیازهای آموزشی – پژوهشی به طریق مناسب شناسایی شده و به رشد خلاقیت‌ها، توسعه و بهبود کارایی و نیز رضایت شغلی و ارتقای انگیزه‌ها منجر گردد.

با توجه به مطالعه و دیدگاه مثبت اعضای هیأت علمی نسبت به فعالیت‌های مرکز توسعه آموزش پزشکی کرمان و همچنین کمبود نیروی متخصص در زمینه آموزش پزشکی، بستر مناسبی برای توسعه فرهنگ مشارکت در برنامه‌ریزی‌های این مرکز فراهم گردیده است. با بهره‌گیری از این نتایج ما قادر خواهیم بود به منظور ارتقای کیفی

منابع

- استقامتی علیرضا، شوقی شفق آریا فرنگیس. مراکز توسعه آموزش پزشکی، مراکز برای ارتقای کیفیت آموزش. طب و تزکیه تابستان؛ ۱۳۸۰؛ شماره ۴۱: ۱۰-۱۳.
- حسن‌زاده سلامی سوسن، امینی ابوالقاسم، شفاقی عبدالرضا، حسن‌زاده سلامی پرور. بررسی تأثیر آموزش مهارت‌های عملی در بخش مهارت‌های بالینی در مورد دانشجویان پزشکی. چکیده مقالات پنجمین همایش کشوری آموزش پزشکی، مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی؛ ۱۳۸۱؛ شماره ۷: ۴۸.
- رهبر نصرالله. راهاندازی و اداره یک مرکز گسترش آموزش، شرح وظایف و روش مدیریت. آموزش مداوم پزشکی ۱۳۷۱ شماره ۵: ۱۵-۵.
4. Gaff G. Overcoming faculty resistance. New Directions for higher education. Sanfrancisco: Jossefy-Bass; 1978: 59-71.
- جهنگیری فرشاد، حکیمیان محمدرضا، صبوری مسیح، علوی علی. مرکز آموزش مهارت‌های بالینی چیست؟ چکیده مقالات پنجمین همایش کشوری آموزش پزشکی، مجله ایران آموزش در علوم پزشکی؛ ۱۳۸۱؛ شماره ۷: ۴۲.
- نیوبل دیوید، کانن روبرت. روش‌های نوین در آموزش پزشکی و علوم وابسته. ترجمه دکتر سیدمحسن محمودی. چاپ اول. تهران: دفتر آموزش مداوم وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی؛ ۱۳۷۶: ۱۰۸.
- بن‌رافکن لیلا، نیک‌سرشت علیرضا. بررسی دیدگاه اساتید دانشگاه علوم پزشکی پرامون تدوین طرح درس در شرایط موجود. مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی؛ ۱۳۸۱؛ شماره ۷: ۲۸.
- امین‌الرعايا مهین، یارمحمدیان محمدحسین، یوسفی علیرضا. نیازهای آموزشی کارشناسان آموزش دانشگاه علوم پزشکی اصفهان. مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی؛ ۱۳۸۱؛ شماره ۶: ۱۲-۵.
- فتھی و اچارگاه ک. نیازسنجی در برنامه‌ریزی آموزشی و درسی (روش‌ها و فنون). چاپ اول. تهران: اداره کل تربیت معلم و آموزش نیروی انسانی؛ ۱۳۷۵: ۳۷-۳۶.

۱۰. سرچمن رامین، سلمانزاده حسین. بررسی نظرات استاد و مدیران گروه دانشگاه علوم پزشکی ایران در مورد تأثیر ارزشیابی دانشجویان از استاد در بهبود تدریس استاد در سال‌های ۱۳۷۸-۸۰. مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی ۱۳۸۱؛ ۷: ۶۹.
۱۱. طرهانی فریبا. ارزشیابی استاد از دیدگاه دانشگاه علوم پزشکی لرستان در سال تحصیلی ۸۰-۸۱. مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی ۱۳۸۱؛ ۶: ۸۶.
۱۲. زبیری مهدی. ارزیابی درونی گروه آموزش داخلی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه ۱۳۸۰. اولین همایش کشوری ارزیابی و اعتباربخشی، معاونت آموزشی دانشگاه علوم پزشکی اهواز ۱۳۸۰.
۱۳. میرکمالی. فرایند تصمیم‌گیری در سازمان‌های آموزشی. فصلنامه مدیریت در آموزش و پژوهش ۱۳۷۱؛ ۱: ۸.

Activities of Medical Educational Development Center from the Views of the Faculty Members of Kerman Medical Sciences University

Zahra Jalili Ph.D.*

Assistant Professor of Social Medicine Department, Kerman Medical Sciences University

Esmat Nouhi MS.

Instructor, Nursing and Midwifery School, Kerman Medical Sciences University

Ali Malekzadeh, MD.

General physician, Kerman

Background: The necessity of improving academic and higher education quality, particularly in Medical Sciences Universities and increasing the efficiency of Health care and Remedy programs are obvious. Medical Educational Development Centers try to achieve their goals in the areas of curriculum planning, teacher training, continuing education, evaluation and research in education.

Objective: The aim of this study was to investigate the views of the faculty members of Kerman Medical Sciences University about the activities of Medical Educational development center.

Methods: This cross-sectional study carried out in 2003. The sample consisted of the faculty members of Kerman Medical Sciences University (N=307) of which about half (n=145) were selected by simple random sampling. Data were gathered through a researcher – made questionnaire that rated by experts for validity and computed internal consistency reliability with cronbach' alpha coefficient of ($r=0.79$).

Results: According to the results, the most accepted activities of the center were “Designing and carrying out clinical skills educational programs for medical students” (96.6%), “active participation in the revision of medical educational programs” (93.1%), “cooperation with educational departments in designing lesson plans based on new materials and resources” and “Holding educational workshops for the familiarization of the faculty members with new medical softwares and their applications” (each 92.4%). While the least accepted activities were providing “facility for lectures”, “access to resources, gathering and symposiums on medical education” and “taking advantage of the experienced instructors in designing programs for the center” (each 61.4%), “participation in the evaluation of research projects and dissertations” and “helping the medical society to have a better understanding of the changing medical needs of the community” (each 67%). In whole by obtaining 78.7% of the total score, the faculty members showed a relatively positive view towards current activities of the center. From all subjects, 87.5% showed tendency for participating in the activities of the center.

Conclusion: The positive view of the faculty members towards current activities of the center is a turning point in further expansion of the center and establishing the same units in all colleges to improve medical education goals.

Key Words: Medical educational development center, Views, Faculty member

• **Correspondence:** Educational development center, Kerman Medical Sciences University, Jomhoori Islami Blvd, Kerman, Iran • Tel: 2113709 • Fax: 2113005 • Email: zjalili@mail.uk.ac.ir